

در این سینه قصار غرضه و کلا ضمنه الاثمنه انه بلع
دع حوزها سینه بلوئیت هذا وک توجیه کتبه لم حسب
تضمینه حوراب الفلذ و فقه المسئلة ضعيفا واعتراض
من اعتراض علیه محیم والمخ المختصر وعلیه بعینه الصدفه
ما المختصر وواجب فال الفلذ و مر بلع و ضم و ارثه و اشهر
على البیع و على الاقرار بغير الشریکات و مع بعاير الشهمود فیض
النم و البیع تافه و على المنافع عم الشریکات و لا یبریر اقراره
الا بمعینة الرابع و قال فیما اشاعه اقرار الیه صغیر ما اروه
له بلع الا بر و طاب الاب و لم یضم الا بر الدار و لم یجواز تامة الا بیدا
ع الدار به فال اول و اقراره لا یبر صغیر مغلل عمل هذا الاقرار
محل المعینة ان کل بنت الارض و من الاب و هو یستکنه فان خرجت
و حازها لابنم و لا یطقت و ان کل بنت لیست دار استکناه یصل
اقراره و ان یعلمه دار استکنی او عینها یفوت و ان یجوزها
اقول وجه تسمیة حوزها اوصیة و سینه فان
اقراره کل یجوز اقراره و هو کل العصبه و لو ورثه ابره و فی
الابنة اختلفت ع المریض من المرونة اقول عصمته و له ابنة
و ابنة و ابنة و ابنة الا من المرونة اقراره اقراره و لو و لو
لم یجوز اقراره فی ضم لصومع الا بویس و یجوز مع و لو لو لور
و طاب النواذر قال الشهب لا یتمت مع البنات او الابویس
الا ان یصح منه بعضه لم فی الواضحة الا بویس و الا حوزة نحو
بر و ابنة اصبح عاری الفلذ و قال الفلذ و مر فریضه بعینه لرجل
فی ملة و وجب لذلك ان حوزة الیه العنود و مره و کل ذلك کل
بینه و یصح الشهمود بعینه لور و لو یبره و در الیه و ابوی
بعینه و یصح الیه علی المسئلة انه ما فصح و لا و صعب و الاستعمال

و ارثه لیل و الی حوزینه و کار السابله عن ذلک ابو حازم الخوا
ع فی غیر تصد و یبار علی زوجته و سکنه معا و حجاز و الرار
ع بد الفعل **قال السیر** ان الضم و علی زوجته یبار و سکنه معا
ع یکنها لم تخرج عن یولان علیه اسکرانم فز فمعلی القربان فی عهده
ع افرو و بلع علی فلة العلم و تصبیح الاجتهاد و هذو المسئلة ع
عیسی و قال انه یسیر بخر خلاف ما لو صرفنا الارضه علی الیوم یکتف
خفی مکتبه و ع عین نصد و یبار و مع معناها الی المختصر و علیه
یجوز هذا ذلک حوزها و یستکنه و لا یستکنه فی الفلذ و ان الیه
ع حوزها لیر ارضه مع مغلل الدار لم یجوز لیس الجبارة و ان عهذو حوزها المختصر
ع فی اللوار او اعلم ان حوزها انما یستکرم علی الارض و اجمع الشهمود عن ذلک
ع حوزها و مره الا حوزها ملک و قال انه لم یصح من ارضه لیس عهذو
ع ملک و العراصة فال الیه الما حوزها تصد و علی حوزها یبار و
ع و عهذو مع حوزها لیس عهذو علی الصرفة و سینه و کتبه و عهذو الیه
ع و سینه لیسها و یعلم ذلک جبرانه یکتف و ارضه و ارضه و ارضه
ع و ارضه علیه و فی الیوم و الجبارة و ارضه لیس الشهمود علیه و یبار
ع حوزة فی و ارضه علیه مغلل عهذو حوزها لیس ارضه ارضه من
ع و قاله و قاله اصح ما لم یکن الیه علیه و یجوزها کلن الطرفه الارض
انه منع منها المعکسی و یصح و جبرانه ذلک العمل فیه قول من کتف
و اصبح ان التکم و حوزها و هو یصح الشهمود علی حوزها و
المرونة فقول اصبح **الصرفه علی الیوم** و سینه
یحیی عن ابن الفاسم حاله کمال الحوزة السیر یجوز لنفسها ما یقتل
به علی سینه و ارضه و یبار علیه و ارضه لیسها لیسها و یبار